

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

/ VII Niedziela Zwykła -19.02.2012/

1. Dzisiaj Przedstawiciele Rady Parafialnej przeprowadzą kolejną zbiórkę do puszek na pokrycie kosztów renowacji ołtarza i figur.
2. Dochodzimy do kolejnego okresu liturgicznego – Wielkiego Postu. Rozpoczniemy go w najbliższą środę, 17 lutego, posypaniem głów popiołem. Obrzęd ten jest wyrazem gotowości do podjęcia pokuty. W Środę Popielcową obowiązuje post ścisły, polegający na powstrzymaniu się od potraw mięsnych oraz na ograniczeniu jedzenia. Tego dnia możemy zjeść trzy posiłki, ale tylko jeden z nich do syta. Wstrzemięźliwość od potraw mięsnych obowiązuje wszystkich od 14. roku życia, bez górnej granicy wieku, natomiast post ilościowy – od 14. do 60. roku życia. Kościół jednak zachęca, aby w praktykę postu wprowadzać także tych, którzy nie są do niego zobowiązani. Apelujemy, aby wszystkie imprezy karnawałowe zakończyły się we wtorek do północy. Msze św. we Środę Popielcową o godz. 9.00, 16.00 – dla dzieci i 18.00 dla starszych i młodzieży gimnazjalnej. W okresie Wielkiego Postu obowiązuje nas IV przykazanie kościelne, które brzmi: **„zachowywać nakazane posty i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych, a w okresach pokuty powstrzymać się od udziału w zabawach”**. Apelujemy szczególnie do młodzieży o powstrzymanie się od udziału w zabawach i dyskotekach. Wasza obecność w tym wyjątkowym okresie na dyskotecę jest faktycznym wyparciem się Chrystusa i wiary. W dobrym przygotowaniu do godnego przeżycia misterium Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa pomogą nam nabożeństwa pasyjne:
  - **w każdą niedzielę o godz. 17.00 Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym,**
  - **w każdy piątek Droga Krzyżowa: godz. 16.00 – dla dzieci
godz. 18.00 – dla starszych
godz. 19.00 – dla młodzieży.**Zachęcamy wszystkich do liczego i chętnego udziału w tych nabożeństwach.
3. Najbliższy tydzień będzie także Tygodniem Modlitw o Trzeźwość Narodu. Wszyscy zdajemy sobie sprawę, że pijaństwo przynosi cierpienie wielu ludziom. Podejmijmy zatem tę intencję w naszych osobistych modlitwach i w postawie trzeźwości.
4. **W sobotę o godz. 18.00 Mszą św. rozpoczniemy kurs przedmałżeński.** Następny odbędzie się dopiero na przełomie września i października, dlatego też wszyscy, którzy do tego czasu zamierzają zawrzeć sakramentalny związek małżeński, są obowiązani wziąć udział w tym przygotowaniu.
5. Spotkania dla młodzieży przygotowującej się do sakramentu bierzmowania w czasie Wielkiego Postu w każdy piątek o godz. 19.00, połączone z Drogą Krzyżową.
6. Dziękujemy za przygotowanie kościoła do dzisiejszej liturgii.
7. W agendzie do nabycia prasa katolicka: Gość Niedzielny, Niedziela, Pismo Święte, albumy, różańce, znicze i wiele innych artykułów, albumy „Kościół Diecezji Świdnickiej”.

Komentarz do dzisiejszej Ewangelii

Św. Paweł przeżył boleśnie odrzucenie go przez dużą część Kościoła korynckiego. Liczył na wzajemną miłość, a spotkał się z wrogim atakiem. Ponieważ jednak miłość, której uczył i objawiał, była Boską, w drugim Liście do Koryntian postanowił udowodnić, że jest to miłość niezniszczalna. Po tym się poznaje, czy miłość jest ziemską czy Bożą. Ziemską, gdy z jednej strony wygasa, umiera. Ziemską jest śmiertelna. Boża jest wieczna. Nie ginie, gdy osoba kochana zamienia się w nieprzyjaciela. Boską miłość ogarnia również wroga. Paweł mógł się w tym wypadku powołać wyłącznie na Boga. Jego też wezwał na świadka w rozprawie z Koryntianami. Drugi List ma charakter takiej właśnie sądowej rozprawy przeprowadzonej przed

Bogiem. Paweł odsłania, co uczynił dla Koryntian i czym, oni mu odpłacili. Mówi prawdę: „Bóg jest świadkiem”. Konwertyci z reguły żyją z głęboką świadomością Boga, który spogląda nieustannie na każdego człowieka. Ta świadomość Jego wzroku decyduje o każdym ich kroku, słowie i czynie. Ona kształtuje myślenie konwertyty. Bóg jest rzeczywistością nieustannie obecną w ich życiu. To ta świadomość pozwala na podejmowanie decyzji zgodnie z wolą Boga oraz na życie w świetle prawdy. Przed Bogiem nic nie można ukryć. Dlatego można się na Niego powołać — „Bóg mi świadkiem”. Właściwy rozwój życia religijnego zmierza w tym właśnie kierunku. Chodzi w nim o pogłębienie świadomości obecności Boga. Jeśli to łączy się z coraz doskonalszym poznawaniem Boga, Jego dobroci, sprawiedliwości, miłosierdzia, miłości, wszechmocy, mądrości — Bóg staje się najbliższym przyjacielem, a Jego udział w kształtowaniu życia jest niezwykle twórczy. Wezwanie Boga na świadka może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy mówimy prawdę i gdy chodzi o rzeczy bardzo ważne. Drugie przykazanie dekalogu zabrania wzywania Boga do rzeczy małych. Trzeba też wiedzieć, o ile tego typu argument, a więc autorytet Boga, liczy się u odbiorcy. Smutnym znakiem zaniku życia religijnego jest powoływanie się na Boga i Jego świadectwo w rzeczach bardzo błahych. Nikt wówczas nie bierze na serio ani tego, kto się na Boga powołał, ani samego Boga. Jeszcze gorzej, gdy świadectwo takie jest fałszywe i służy jako zasłona do tuszowania błędów lub do zmylenia naiwnych słuchaczy. Warto pamiętać, że odwołanie się do Boga nigdy nie pozostaje bez echa. Jeśli jednak Jego Imię ma służyć jako zasłona dla kłamstwa, stanie przeciw kłamcy. Bóg jest prawdą i kto kłamiąc powołuje się na Niego, sam zapala światło, które ujawni jego kręactwa. Wyrzuty sumienia z reguły niszczą krzywo przysięgę i nie dają mu spokoju tak długo, dopóki prawda nie zostanie ujawniona. Życie w prawdzie jest warunkiem szczęścia człowieka. Wówczas powoływanie się na świadectwo Boga, tak jak to uczynił Paweł, jest nie tylko bezpieczne, ale stanowi mocny argument w ręku mówiącego prawdę. (zaczerpnięto ze strony www.mateusz.pl)